

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 2
Nunta din Cana

1 A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galileea. Mama lui Isus era acolo.

2 Și la nuntă a fost chemat și Isus cu ucenicii Lui.

3 Când s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis : „Nu mai au vin.”

4 Isus i-a răspuns : „Femeie, ce am a face Eu cu tine ? Nu Mi-a venit încă ceasul”.

5 Mama Lui a zis slugilor : „Să faceți orice vă va zice.” 6 Și acolo erau șase vase de piatră, puse după obiceiul de curățare al iudeilor ; și în fiecare vas încăpeau câte două sau trei vedre. 7 Isus le-a zis : „Umpleți vasele acestea cu apă.” Și le-au umplut până sus.

8 „Scoateți acum”, le-a zis El, „și aduceți nunului.” Și i-au adus :

9 Numul, după ce a gustat apa făcută vin – el nu știa de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scosese apă, știa) – a chemat pe mire

10 și i-a zis : „Orice om pune la masă întâi vinul cel bun ; și, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puțin bun; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum.”

11 Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galileea. El Și-a arătat slava Sa, și ucenicii Lui au crezut în El.

12 După aceea S-a coborât la Capernaum împreună cu mama, frații și ucenicii Lui ; și acolo n-au rămas multe zile.

13 Paștile iudeilor era aproape ; și Isus S-a suit la Ierusalim. 14 În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezând jos. 15 A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii ; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. 16 Și a zis celor ce vindeau porumbei : „Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”

17 Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris : „Râvna pentru Casa Ta Mă mănâncă pe Mine.” 18 Iudeii au luat cuvântul și I-au zis : „Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri ?”

19 Drept răspuns, Isus le-a zis : „Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” 20 Iudeii au zis :

„Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile ?” 21 Dar El le vorbea despre templul trupului Său. 22 Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.

Isus și cei ce cred în Numele Lui

23 Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștilor, mulți au crezut în Numele Lui ; căci vedeau semnele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. 25 Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în om. (Va continua)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Izgonirea vânzătorilor din Templu

13 Paștile iudeilor era aproape ; și Isus S-a suit la Ierusalim. 14 În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezând jos. 15 A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii ; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. 16 Și a zis celor ce vindeau porumbei : „Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”

17 Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris : „Râvna pentru Casa Ta Mă mănâncă pe Mine.” 18 Iudeii au luat cuvântul și I-au zis : „Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri ?”

19 Drept răspuns, Isus le-a zis : „Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” 20 Iudeii au zis :

„Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile ?” 21 Dar El le vorbea despre templul trupului Său. 22 Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.

Isus și cei ce cred în Numele Lui

23 Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștilor, mulți au crezut în Numele Lui ; căci vedeau semnele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. 25 Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în om. (Va continua)

Izgonirea vânzătorilor din Templu

13 Paștile iudeilor era aproape ; și Isus S-a suit la Ierusalim. 14 În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezând jos. 15 A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii ; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. 16 Și a zis celor ce vindeau porumbei : „Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”

17 Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris : „Râvna pentru Casa Ta Mă mănâncă pe Mine.” 18 Iudeii au luat cuvântul și I-au zis : „Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri ?”

19 Drept răspuns, Isus le-a zis : „Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” 20 Iudeii au zis :

„Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile ?” 21 Dar El le vorbea despre templul trupului Său. 22 Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.

Isus și cei ce cred în Numele Lui

23 Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștilor, mulți au crezut în Numele Lui ; căci vedeau semnele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. 25 Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în om. (Va continua)

Izgonirea vânzătorilor din Templu

13 Paștile iudeilor era aproape ; și Isus S-a suit la Ierusalim. 14 În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei, și pe schimbătorii de bani șezând jos. 15 A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți afară din Templu, împreună cu oile și boii ; a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. 16 Și a zis celor ce vindeau porumbei : „Ridicați acestea de aici și nu faceți din Casa Tatălui Meu o casă de negustorie.”

17 Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris : „Râvna pentru Casa Ta Mă mănâncă pe Mine.” 18 Iudeii au luat cuvântul și I-au zis : „Prin ce semn ne arăți că ai putere să faci astfel de lucruri ?”

19 Drept răspuns, Isus le-a zis : „Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.” 20 Iudeii au zis :

„Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile ?” 21 Dar El le vorbea despre templul trupului Său. 22 Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.

Isus și cei ce cred în Numele Lui

23 Pe când era Isus în Ierusalim, la praznicul Paștilor, mulți au crezut în Numele Lui ; căci vedeau semnele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoștea pe toți. 25 Și n-avea trebuință să-I facă cineva mărturisiri despre niciun om, fiindcă El însuși știa ce este în om. (Va continua)

Nr. 186 / D. 24 Septembrie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

SĂ AVEȚI MULT HAR !
Livia și Debora

DE MEMORAT / JOI 28 SEPTEMBRIE 2017

„Eu am căutat pe Domnul, și mi-a răspuns : m-a izbăvit din toate temerile mele” PSALMUL 34 : 4

- În culorile învingătorului
- Caracterul rugăciunii
- Omul se aseamănă cu pomul
- Cocorii lui Ibycos
- Influența negativă a fumatului
- Proverbe amenești
- Să citim Biblia împreună

Editorial. Fapte sau vorbe ?

În Evanghelia după Ioan (capitolul 12 : 3 – 8) scrie că : „Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și I-a șters picioarele cu părul ei ; și s-a umplut casa de mirosul mirului.

Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis : „De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei și să se fi dat săracilor ?”

Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în ea. 7 Dar Isus a zis : „Las-o în pace ; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele. Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna”.

În Evanghelia după Ioan (capitolul 12 : 1 – 8) avem descrisă această întâmplare din viața Domnului Isus. Printre participanți se aflau Maria ... dar și Iuda Iscarioteanul. În același loc se aflau :

I. Cel ce tace și face și cel ce comentează, (are idei, dar nu face nimic, doar vorbește)

Să îi observăm pentru început și pe Maria și pe Iuda :

Despre **Maria** scrie că :

• „... a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț ...”. (Evanghelia după Ioan 12 : 3)

• „... a uns picioarele lui Isus ...”. (v. 3)

• „... și I-a șters picioarele cu părul ei ...”. (v. 3)
Ce este notat în dreptul lui **Iuda Iscarioteanul** ?

• „Unul din ucenicii Săi, **Iuda Iscarioteanul**, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis : ...”. (v. 4)

II. Impertinența lui Iuda Iscarioteanul (Pentru el, este clar că Isus nu avea mare valoare) ...

Gestul lui Iuda a arătat o nesimțire dusă la extrem. Din context se poate înțelege că gestul a fost făcut de Maria în casa familiei ei, unde Domnul Isus era invitatul de bază, iar Iuda a putut participa doar datorită faptului că făcea parte din grupul ce-L însoțea pe Isus,

adică a intrat acolo doar datorită Lui.

„Cu șase zile înainte de Paști, **Isus a venit** în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort și pe care îl înviase din morți. Acolo **I-au pregătit** o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce ședeau la masă cu El.

Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și i-a șters picioarele cu părul ei ; și s-a umplut casa de mirosul mirului”. (Evanghelia după Ioan 12 : 1 – 3) Cina a fost pregătită special pentru Isus ! Gazda evenimentului, (Maria) a considerat că este momentul să-I facă un cadou invitatului lor.

Fiind în casa ei putea să facă ce voia. Ce amestec avea Iuda în acest lucru ? I-a cerut cineva părerea ? A contribuit cu ceva la acest cadou ?

Peste ani, Petru (care a fost unul dintre martori oculari de acolo), avea să scrie : „Nimeni din voi **să nu sufere ca ucigaș sau ca hoț, sau ca făcător de rele, sau ca unul care se amestecă în treburile altuia**”. (I Petru 4 : 15)

Deși aici, a fost făcută să sufere gazda ! Probabil că oamenii cu bun simț au rămas uimiți de impertinența lui Iuda și de această ieșire ! Aceste cuvinte arată că Iuda era foarte mândru. El se vedea superior atât lui Isus cât și tuturor celor prezenți. Noi avem o expresie care poate caracteriza ce s-a întâmplat acolo : „Așa ceva nu se face”.

Este greșit să spui așa ceva și în gând, ce să mai spunem de exprimarea părerii cu glas tare. Este ca și cum un oarecare, pe care îl accepți să-ți vină în vizită, te acuză și pe tine, care ești gazda și comentează gestul pe care-l faci pentru cineva la care ții mult ! (Va continua)

Povestiri cu tâlc !

În timpul războiului dintre Franța și Italia, un om, care locuia la granița dintre cele două țări, avea mult de suferit din cauza luptelor. Proprietatea sa se afla tocmai pe teritoriul de luptă și era invadat când de o trupă, când de alta.

Pentru siguranță, și-a făcut un mantou care era pe o parte în culorile naționale ale Franței, iar pe cealaltă parte în culorile naționale ale Italiei. În funcție de rezultatele luptei observate de el, omul purta mantoul în culorile învingătorului pentru a arăta că aparține respectivei națiuni. El „șchiopăta de amândouă picioarele”. Nu știm dacă i-a ajutat prea mult această strategie ... De unde vine expresia : *a șchiopăta de ambele picioare* ? În Biblie, în cartea I Împărați 18 : 21 scrie că : „... *Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis : „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele ? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El ; iar dacă este Baal, mergeți după Baal !” Poporul nu i-a răspuns nimic*”. Erau oameni care stăteau pe două scaune, adică indeciși. Nu se hotărâu dacă să fie numai cu Dumnezeu sau cu Baal (un idol). Nehotărârea mă poate costa în viață foarte mult. Și eu pot spune : *Doamne Isuse, vino în viața mea !*

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

Caracterul rugăciunii

Și cel nepocăit primește ajutorul Lui în lucrurile privitoare la cele vremelnice de aici. Dar îndată ce Dumnezeu îi oferă ajutor duhovnicesc, neputinciosul se întoarce speriat, fugind dinaintea Dumnezeului lui : el nu vrea să se pocăiască !

Rugăciunea este pentru cei neputincioși ; ea este pentru păcătosul neputincios, care nu mai fuge de Dumnezeul lui și se oprește în lumina cerească. El începe să-și recunoască păcatele anterioare, necurăția inimii, lipsa lui de căință, răceala, indiferența, reaua voință față de Dumnezeu, față de Biblie, față de rugăciune, și slaba lui voință față de plăcerile păcatului.

Ce trebuie el acum să facă ?

La fel ca și ceilalți, el își strigă necazul către Dumnezeu. Mai încet sau mai tare, mai des, mai rar sau mai regulat. Dar el nu capătă răspuns de la Dumnezeu. El se simte părăsit, ca un om, care se află într-o barcă mică, în mijlocul unei Mări agitate. El strigă din toate puterile fără încetare, deși nu zărește nicăieri un om, care l-ar putea auzi. Și astfel își spune adânc mânia păcătos : „Dacă Dumnezeu nu-mi răspunde, cauza trebuie să fie, că eu nu mă rog cum trebuie. Strigătele mele pot fi oare socotite ca o rugăciune ? Nu sunt acestea numai niște vorbe, sau cuvinte goale ?” ... (Continuarea în numărul viitor)

Versetul de aur al Bibliei

„**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică**”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

214. Omul

Asemănarea omului cu un pom

„*Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul !*

Căci el este ca un pom sădit lângă ape ...”.

IEREMIA 17 : 7 - 8

Deja psalmistul David (Psalmul 1 : 3) **asemănase pe bărbatul curios cu un pom răsadit lângă marginea apelor.**

În pildele lui Solomon citim că : „ ... din rodul dreptății crește pomul vieții”. (Pilde 11 : 30) Mântuitorul combătând fățarnicia (Luca 6 : 44) zice : „Că tot pomul din roada sa se cunoaște”. Așa și omul după fapte.

La nașterea împăratului Carol al V-lea, în orașul Gent, un curtean drept amintire a sădit un cireș. Împăratul adeseori mergea să vadă pomul, căci zicea, omul se aseamănă cu pomul. Și de fapt așa este. Și omul și pomul din pământ sunt, pomul se desvoltă în sus spre soare iar omul spre cer ; pomul înflorește și face roade ; omul încă trebuie să înflorească și să facă fapte bune.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Cocorii lui Ibycos** duc pe aripile lor o poveste frumoasă ce le-a făcut cuib trainic în rândul expresiilor celebre.

Surprins la drumul mare de o bandă de ucigași, poetul grec Ibycos (secolul VI - lea î.e.n.) a fost omorât și jefuit.

Înainte de a-și da sufletul, poetul a ridicat ochii la cer și, zărand un cârd de cocori, i-a conjurat să-l răzbune. Câtva timp după crimă, ucigașii aflându-se la teatrul din Corint, (teatrele din Grecia antică erau sub cerul liber), au văzut deodată niște cocori care zburau deasupra capetelor spectatorilor.

În bătaia de joc, unul dintre ei a zis : „*Uite martorii lui Ibycos, au venit să-l răzbune !*” Asasinatul ajunsese între timp la urechile corintienilor, așa că aceste cuvinte au dat de bănuț. Ucigașii au fost astfel prinși, judecați și condamnați la moarte. Și a rămas o vorbă : „*Cocorii lui Ibycos*”, spre a pomeni de niște martori sau probe, care apar pe neașteptate. Despre Dumnezeu scrie că : „*El descoperă ce este ascuns în întineric, El aduce la lumină umbra morții*”. (Iov 12 : 22)

Din cartea Boli evitabile

Simptome de îmbătrânire prematură au fost observate la 67% la fumătoare, iar la cele nefumătoare mai puțin ca 4%. De asemenea s-a observat o creștere de avorturi și nașteri premature... Dacă cineva ar totaliza decesele de cancer pulmonar și ale altor regiuni ale corpului, plus decesele de apoplexie, pneumonie, gripă, tuberculoză, emfizem, astm, ulcere și deranjamente coronariene, decese în care tutunul joacă un rol major, totalul general ar fi între două sute de mii și treisute de mii de americani pe an. *Serviciul Public al Sănătății* din SUA are puterea de a preveni această mulțime de decese. Puterea sa a fost demonstrată ... când Departamentul a pus restricții serioase asupra vânzării merișorilor. Era numai o probabilitate redusă că lichidul pulverizat folosit la merișori ar fi putut produce cancer la oameni, deoarece fiița omenească ar fi trebuit să mănânce șapte mii de kg. de merișori pentru a obține o cantitate echivalentă de lichid pulverizat care ar putea provoca cancer la șoareci. Din cauza posibilității unor astfel de tulburări, guvernul a interzis tocmai înainte de ziua recoltei vânzarea merișorilor stropiți (cu insecticide). (Va continua în numărul viitor)

Proverbe armenesti despre clevetire

• Gura lumii – gura sacului. • Nu orice gură e un sac, s-o coși. • Dacă umblu iute, lumea zice că-s olog ; dacă umblu încet, zice că sunt chior. • Umple piua cu boabe, și ea are să piseze. • Las` să-mi fie burta plină și să mi se spună : „câine flămând”. • Clevetitorul e ca sacul cu nuci : cu cât îl scuturi mai mult, cu atât zornăie mai tare. • Calomniile întunecă, uneori, inimile curate, iar alteori, ațâță instinctele josnice. Calomnia este avidă de dovezi. • La ce bun viața, la ce bun bogăția, dacă un oarecine va spune despre mine : „Eh, numai prin înșelăciune a dobândit totul !” (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”